

פא:

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

עין משפט  
ור מצוה

**שמה בעפר פיר.** בעפר חפירתו שהוא דר בו תמיד שמתוך שהוא רגיל שם אינו נתקל בעפר של אותה גומא. כך זה ממוך שהוא רגיל אינו עושה שמה תשקר לו ינמא אם לא מרחץ: תניא כוופים דרב ארז בר אשהא וכו'. מפר בין בינו לבינה כגון לאמרה קונם שפירוש בעלה עליה

וזין בינה לבין אחרים שאמרה פירות אחרים עליה: קונם שאני עושה לפי אכא וכו'. מפרש ואילו דברים שאין בהם עינוי נפש ובינה לבין אחרים שיומפרסם לה מקמי בינו לבינה משום דבינו לבינה איכא פלוגתא דוימנין מפר וזמנין אין לרין להפר: שלא אמן וכן לפני כהמקף ולפני עלה אמן יכול להפר. משום דלא משבעדא ליה. ואע"ג דבפרק אע"פ"י אסקינא דכופה לימן תנן לפני בהמתו התם מיירי בשלא הכניסה לו ארבע שפמות דקיימא לן התם דיושבת בקתדרה ואינה חייבת לו בנדברים הללו אפ"ה נדרה שלא אציע לך מטתך וכו' אין לרין להפר משום דקיימא לן התם אפילו הכניסה לו כמה שפמות מחייבת בהכי לפי שהדברים הללו מביאין ליה קירוב הדעת: ר"ג אומר יפר. אע"ג דלא חיל נדרה אפ"ה לרין להפר מדרבנן שלא תקל בנדבים ותעבור על כל יחל והא אסקמכתא דברו מכאן להכנס שאין מקרי נדרי עגמו. וכדדרשנין הוה אינו מוחל אלא אחרים מוחלין לו. וקשה בעיני מלי ד"ה דהא ר"ג דלמר יפר משום דלא דנל יחל קאמר ולא מדרשא לתקן ומלי דבר אחר ונגאח בעיני דר"ג דלמר יפר דברו קדרים דאפי' מידי דלא מוקרי נדר אלא דבר בעלמא אמר קרא דלא יחל נהיה דלא נקל עליה אפ"ה הוה לאפשר בהפרה לרין הפרה לא יחל ויהיין דקאמר דבר אחר דההוא דברו גופיה דרדיש ר"ג להכי למידי אחרינא מדריש דחכם אינו מתיר נדרי עגמו ומדברו הוה דמשמע לן הכי: שאן שטעם ליה

תורה אור השלם

א. איש בו ידר נדר ליה או השבע שבועה לאמר אקרי על נפשו לא יחל דברו ככל הדינא מפי' ויעשה. במדבר ל ג

מוסף רש"י

בעפר פיר. נעפר חור שהוא גלל שם ולמר נדרה שיהא רגיל בו כן הוה להכמר שאני מוקרי פיר מהו פירא דמורה, טעמא ומחובות עמי. קונם שאני עושה לפי אבא כו' אין יכול להפר. דלא הוה לא נדרי עינוי נפש ולא דברים שבינו לבינה ודקונם מהו. שלא אפיקוס. פוקתא מעברת נקל על עיני ויכשעלו ד' ונע"ג עובת סו' יח אפיקוס. אפיקוס מתקנת עברה בנפיקא או כדכיה. רש עממישם טעמא ממן נקל על פניה ויכשעלו מליש הכמר. ושבת ד' הנתא תשמישך ע"ה. אשה החותרת קונם תשמישך ע"ה. כופה ומשמישו. דלאו כל מניה לאסור נפשה עליו דהיא תשבעתא לו להנחמו ונע"ג טו ונע"ג חבובות ע"ה. הנתא תשמישך ע"ה. אשה קונם הנתא תשמישך ע"ה. שאמרת הנתא שיהא תשמישך ע"ה. אסור. אשה וזכר להפר לה. לפי שאין מאבילין כו'. והנתא תשמישך אסורה עליה ויע"ה טו

הוספות

בע"ז. וטריקון עפר פיר כגון פירא דמורה ומחובות דף ע"ה. והכי קאמר לא יפר שכן לא יבין להפר לה. לפי דבן אפי' בהמתך ואפי' בקרי אינו יביל להפר. דלא הוה נדרי עינוי נפש דלא משבעדא ליה וזמנה דנפרק אע"פ אכל כופה לימן תנן לפני בקרי ומירך ריב"ז דהתם מיירי שלא הכניסה לו שפמות והכא מיירי דהכניסה לו חתם שפמות דקאמר התם דיושבת בקתדרה דיקא נמי דקתני שלא אמוג טעם דלכסי שפמות איהא אפילו הכניסה לו מאה שפמות ולא תנא שלא איק דהא לא משבעדא ליה לרין הפרה מדרבנן שלא תקל בנדבים ותעבור על כל יחל: אשה יי הפרה. הא משבעתא לנע"ג. כאן תנא דברים הותרים ואחרים נהגו בהם איסור אי אשה רשא' לנהוג בהם הייתי' הבשלת רבן נב"א"י. דלמר לעיל לרין להפר מדרבנן והא על נד דמשבעדא ליה ולא חיל נדרה אפ"ה לרין הפרה שלא תנא לנפרק באיסור דלא יחל: תשמישך ארבע עיני נפש חו"י. כמו כחול וסירטוס או נדרים שבינו לבינה ויפקא מניה דלעיל דנדרי שבינו לבינה אינו מופר אלא לעגמו: נשחיה אנו מן היהודים. שאמרת על עגמה אפילו תשמיש בעלה יפר וזהו נשחיה תשמיש היהודים אחר שבעדא:

שלא מצינו שועל שמה בעפר פיר. בעפר חפירתו (ו) דהואיל שהוא רגיל בה ומתגדל באותה עפר. כך לא מצינו אדם שחיוך בנקום שרגיל לדוש בנקום שיהא השער מוקי: דברים יש בהן עינוי נפש מפר בין בינו לבינה כו'. כלומר כשהוא מפר לה הו מופרים לעולם בין כל זמן שהיא חתומה וזין בינה לבין אחרים אפי' לאחר שתתגרש ותנשא לאחר: שאין בהן עינוי נפש בינה לבין אחרים אינו מפר. כדמפרש בריש פירקין' דלאחר שגרשה חלין עליה: כ"ד. איהו נדרי עינוי נפש שיהו מופרין לעולם לאמרה קונם וכו': שאינו עושה לפי אכא. אינו לא נדרי עינוי נפש ולא נדרים שבינו לבינה לרין אציע וכו' נה: שלא אכחול ושלא אפיקוס. דברים שבינו לבינה: שלא אשמש מטתך. (ו) כדמפרש לקמן: שלא אציע מטתך כו' אין לרין להפר. משום דתתמנא זמיה ליה בהכי מלכות: רש"ג אומר יפר משום שנאמר לא יחל דברו. דאורייתא ידללו כל כמניה לאפקועי שעבור דבעל מינה והיינו כרז אדא נר אשאי דלמר דברים שבינו לבינה יפר: דבר אחר לא יחל דברו מכאן ואהרס להכנס שלא יסיר נדרי לעגמו: דברים המותרים ואחרים עגמו בו איסור אי אשה רשא' לנהוג כו' מני (ו) רש"ג הוה. דלמר לעיל נה

הואיל ונהגה בו איסור והיא סבורה שמהא אסורה להניע לו ממונו ולמוגו כוס אינו רשא' לנהוג בהן הימר אפי' מפר לה: משום שנאמר לא יחל דברו דאזני רשא' לנעול נדרים ונהגו בהן הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הימר אפי' מפר לה: האומרת עטולה

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח